

АРХІТЕКТУРА

УДК 711.4:502/504

**ЕКОЗВ'ЯЗЕВИЙ ГЕНЕРАЛЬНИЙ ПЛАН РУР-СЕЛИЩА У ПРОСТОРІ
НООБІОГЕОЦЕНОЗА**

Автор – **Апанасенко А.**, студ.

Наукові керівники – **Воробйов В. В.**, канд. арх., доц. ; **Шило О. С.**, ст. викл.
Придніпровська державна академія будівництва та архітектури

Постановка проблеми. Сучасні уявлення про організацію екологічних поселень вельми різні по країнам і за підходами: від варіанту привнесення в екологічно чисту сільську місцевість високотехнологічних котеджів з екологічно чистих матеріалів, з відповідним рівнем організації земельної ділянки, створюваного як версія антропогенних (азональних) ландшафтів, зі збереженням видів діяльності, властивих жителям великих міст, до варіантів з відродженням давніх ведичних і інших древніх традицій вписування поселення в контекст живої природи, з переходом на види діяльності та уклад життя, заснований на якостях навколишнього середовища, народжених новими астропланетарними умовами на земній кулі, викликаними входженням Сонячної системи в новий сектор галактики, випромінювання якого змінюють чимало фізіологічні і психічні процеси в людині, змінюють характеристики і структуру біоти і планетарної екосистеми в цілому, і вимагають переосмислення підходів до середовища мешкання. Другий напрямок освоюється переважно ентузіастами і майже не досліджується вченими. У тому числі – з позиції рураризації. Трактують рураризації як соціального і містобудівного феномена формування нової моделі соціального дезурбанізованого простору передмість, в контексті принципів організації генеральних планів рур-поселень ще не отримали чітких визначень [1; 2].

Мета дослідження – розкрити підходи до організації формоутворення генеральних планів екологічних рур-поселень в просторі нообіогеоценоза на сучасному етапі розвитку суспільства.

Результати дослідження. Екологічність рур-поселень повинна створюватися на основі сетчатовидних морфоструктурних зв'язків в регіональних і локальних екосистемах. Екологія – це перш за все наука про зв'язки в природі. Морфофункціонально системи зв'язків матеріалізуються у вигляді особливих смуг (кордонів різної ширини – від декількох десятків сантиметрів до багатьох кілометрів) обміну речовиною, енергією, інформацією, імпульсом і функцією по вертикальним, горизонтальним та по діагональним напрямкам між ділянками території з різними якостями. Генезис меж різниться. Вони створюються на основі явищ просторової поляризації геохімічних, геофізичних, біогенних та інших властивостей планети. Смуги-межі багатофункціональні і поліциклічні в контексті активності і латентності, збільшення або скорочення своєї ширини, часткового підйому або опускання по поверхні рельєфу, збільшення або скорочення свого імпульсу і діаграм спрямованості впливів (діаграм обурення простору) на середу, а також в контексті ряду інших властивостей. Смуги утворюють множинні ієрархічно супідрядні один одному варіанти вкладення об'ємно-просторових мереж з різними геометричними типами і орієнтацією осередків щодо румбів сторін світу. Відмінності формуються на математичній основі. Випадкових комбінаторик не існує.

Деякі з смуг можуть частково зрушуватися зі своїх місць в результаті появи природних або антропогенних об'єктів. Інші смуги не зміщуються, але в будинках,

побудованих на них, розгортаються особливим чином всередині приміщень, а також розшаровуються на безліч дрібних смуг, але, вийшовши за межі стін, знову збираються і повертаються на колишню траєкторію. Або, при певних геометричних абрисах будинків, огинають їх. Треті незмінні десятками років. Четверті зникають, викликаючи руйнування екосистем. П'яті змінюють свої властивості, чим теж їх руйнують. Список руйнівних невідповідностей можна довго продовжувати.

Кожна з обмінних мереж має свої особливості впливу на психіку і фізіологію людей, на будівлі, на рослини і тварин. Тобто має ефект салюберогенності або патогенності.

Дослідження реакцій організму людини, присутнього на різних типах смуг і осередків обмінних мереж екосистем, проведені спільно з медиками, привели до наступних висновків, що стосуються організації екозв'язевого генерального плану рур-поселення:

- морфологія сітки вулиць рур-поселення повинна збігатися з сіткою смуг салюберогенного типу, але не будь-яких, а тих, що існують на ділянках початку руху потоків речовини, енергії, інформації і імпульсу, або на місцях переходу кінетичної енергії в потенційну і, навпаки; експлуатаційні навантаження на вулиці слід розраховувати на основі показників стійкості (пластичності) екосистем (в середньому – від 4 до 6 чол./га);

- функціональна місія вулиць рур-селища повинна мати резонансну відповідність частотного діапазону (місії) вулиці-обмінної смуги, і виду діяльності людей, пов'язаних з рур-укладом життя;

- функціональність осередків генплану, оконтурених такими вулицями, повинна визначатися епюром поляризації середовища в просторі осередку, яка, в свою чергу, пов'язана з експозиційною орієнтацією щодо сторін світу і з величиною ухилу рельєфу (тобто з домінуванням магнітних, електричних або електромагнітних силових ліній в екосистемах);

- вздовж кожної вулиці – екозв'язки, в залежності від її місії, виникають поляризаційні «плями», розмір, геометрія, орієнтація та інші морфологічні властивості яких є основою для оголошення їх площами земельних ділянок під окремі екологічні рур-будинки в складі рур-поселення; функціональне наповнення такої ділянки – на основі його місії в обмінних зв'язках екосистеми;

- всі земельні наділи – плями поляризації середовища в обмінних осередках екосистеми, мають індивідуальний механізм впливу на людей, тварин і рослини, – викликають властиві лише цій плямі підсвідомі потреби (на основі частотних кореляцій) в розмірах рур-котеджів, їх симетрії-асиметрії, дрібності – узагальненості, кольоровості (колористики), інших морфологічних факторах середовища, включаючи перевагу архітектурних форм, створених на основі або геометрії Декарта, або – Рімана, або – Лобачевського, або – Мінковського, або – фінслерової геометрії, або – Бєрвольт-Моора, або фрактальних форм на основі кватерніонів, або ін.;

- в залежності від геометрії, в осередку земельного наділу, в тривимірному просторі, виникає в режимі невидимого людським зором, але реєстрованого фізичними приладами, діапазону енергоінформаційні абрисы обурення простору, що представляють собою, по суті, абрисы рур-будинків, що підлягають будівництву на даній ділянці; архітектор лише візуалізує ці форми в проекті, наповнюючи їх геометрією приміщень і їх функцій, які корелюють з обмінною місією даного наділу;

- при такому підході відпадає потреба в нарізці ділянок по стандартному типу – у вигляді прямокутників, в яких паркан розділяє два землеволодіння; у випадку зі зв'язевим рур-підходом ділянки будуть нагадувати контури біонічного типу, частіше –

нагадують малюнок інфузорії-туфельки; між «туфельками» будуть не паркани, а зелені смуги-обмінні розриви, ширина яких визначається матрицею поляризаційних ефектів в структурі екосистем. Ділянки рур-котеджів (екологічних рур-котеджів) локаційно будуть дисперсно розподілені по матрицях в'язевих процесів в екосистемах.

Висновки. Таким чином, лімологічно (лімологія – наука про кордони) рур-поселення з'єднують в собі біоценозоцентризм і екотопоцентризм, розроблені на принципах резонансності і когерентності, в ноосфероцентризм сучасного типу, породжуючи, таким чином, нову матрицю взаємодій сил в нообіогеоценозі [1; 2].

Список використаних джерел

1. Воробйов В. В. Екополіс. Світ Зоряного майбутнього. Дніпро : Журфонд, 2020. 812 с.
2. Жак Фреско, Виктор Воробьев. Проектирование будущего. Архитектура поселений (серия «Лицом к лицу»). Москва : «Самотека», МИД «Осознание», 2018. 858 с.